

gelaat. Ja zoo jong heeft haar bankier dit laatste jaar niet gesproken met gedurig vrees voor 't parket op het lijf. De laatste veertien dagen kon hij geen bel meer hooren, er moest een doek om elke bel gewonden worden. Et tiens, tu ne le croirais pas, chérie, maar wat Henriken daar gezegd heeft is de zakelijke inhoud van twee bladzijden, die hij geschreven heeft den laatsten trimester in de rhetorica. Hij was toen achttien jaar. Welk adept van het katholiek onderwijs, die niets dan Bossuet en Paul Féval gelezen heeft, dringt op dien ouderdom zoo tot den grond van de dingen door, want dat is werkelijk de grond. Daar is hij een beetje fier op, begrijp je. Gansch alleen gevonden.

Zij noemt hem niet alleen jong, maar zelfs nog een kind, tu as la bouche d'un enfant.

„Mais pas les yeux.”

„Tu as les yeux d'un tigre.”

„Tu veux dire d'un chat.”

„Parfois; mais souvent....”

„Et toi tu as les yeux d'un mauvais ange. Ce sont les plus beaux.”

Dat geminnekoos leidt hem van zijn revolutie af terwijl zij fijntjes bedisselft dat hij voortaan hier bij haar blijft. Het gaat verrassend vanzelf en zij spreekt gauw over de woede van den gevangene, die dat wel spoedig zal vernemen. Heelemaal gerust is zij natuurlijk in hem niet. Daarom herhaalt ze steeds dat zij niet zoo maar een dom, mooi vrouwtje is, maar een ernstige vrouw die veel nadenkt, zakelijk aangelegd is en van rustige huiselijkheid houdt. De andere sleurde haar 's avonds mee van hier naar daar, oef wat verveelde zij zich soms. En die banale mannen waarmee hij omging. Dat vleit hem. Maar van nu af zullen zij samen het kantoor besturen. Het moet een ernstige soliede firma zijn. Zij met haar relaties zal hem spoedig nog veel meer goede betrekkingen aan de hand doen, waarmee zij zullen samenwerken en de zaak uitbreiden. Want nu kan hij zich heelemaal aan de zaak wijden. En ze zullen samen werken. Jaja, grootboeken, bilans, bankverrichtingen, zij kent dat allemaal. En zij zal liever naar het bureau komen dan een namiddag in tearooms rond te hangen. Haar familie, zegt zij, is een officieren- en ambtenaarsfamilie en zij is er wel vandoor getrokken omdat het haar te strak, te streng was, maar toch zit ook haar die oude deftige trots in het bloed. En zoo zal haar lieve, wilde jongen ook weldra een solied degelijk financier worden. Ze zullen voor zaken naar Madrid reizen en daar zal zij haar familie eens doen opkijken.

(Wordt vervolgd)